

Lecția 1

Privire de ansamblu - *Numărat între preoții lui Dumnezeu*

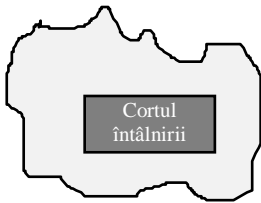
Numeri 1-36

Deși ai fost numărat în poporul de preoți ai lui Dumnezeu, poți totuși să-ți calci în picioare preoția.

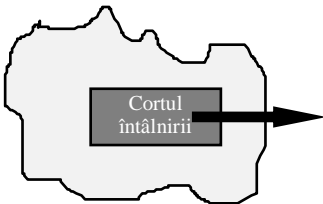
Cartea Numeri în contextul Pentateuhului

Cartea *Exod* se încheie cu extraordinara imagine a coborârii slavei Domnului în mijlocul poporului Său. Dar odată ce Domnul locuiește în mijlocul tău, viața ta nu mai poate fi aceeași. Și acest lucru trebuie să fie evident în toate aspectele vieții – personal, familial și comunitar. De fapt, copiii lui Israel (atunci) și biserica (acum) constituie realitatea în mijlocul căreia Domnul locuiește și prin care El își propusese să lucreze. Prin poporul Israel, Domnul vroia să se facă de cunoscut popoarelor din jur așa cum prin noi, biserica Lui, el vrea să fie învederat în fața tuturor oamenilor.

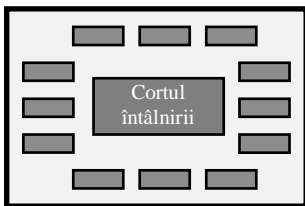
Exod: *Ieșirea, Preoția, Legea, Cortul*

„Atunci norul a acoperit Cortul Întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul” (Exod 40:34-35).

Levitic: *Condiția apropierii de Domnul este curăția: spirituală, fizică, morală, socială și religioasă*

„Domnul a chemat pe Moise; i-a vorbit din Cortul Întâlnirii...” (Levitic 1:1).

Numeri: *Organizare administrativă, religioasă și militară*

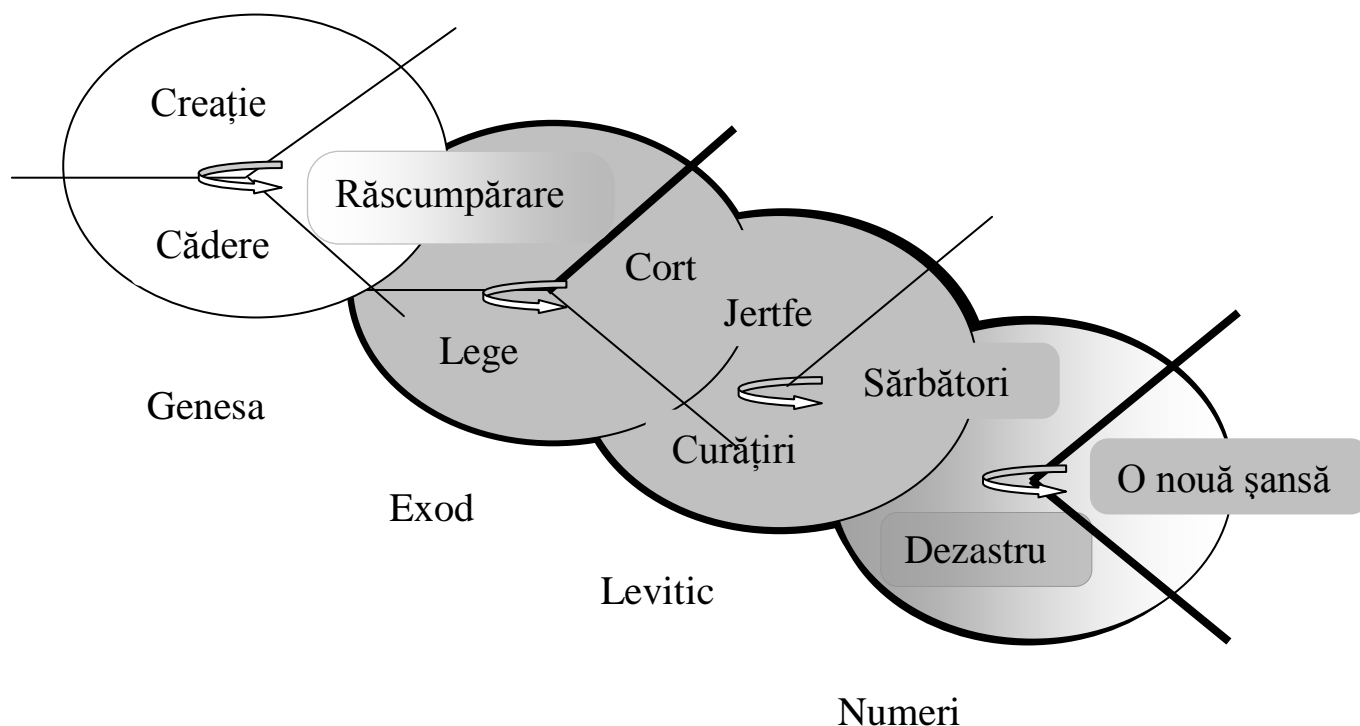
„Copiii lui Israel... să tăbărescă în fața și împrejurul Cortului Întâlnirii” (Numeri 2:2).

Privind ilustrațiile de mai sus, înțelegem că **punctul focal al taberei lui Israel era Domnul Însuși**. Venirea Domnului a pornit întregul **proces de restructurare și reorganizare**, pentru că prezența Domnului o impunea în mod imperios și necesar. Dacă preoția presupune învederarea lui Dumnezeu, înseamnă, în mod implicit, că **punctul de plecare al preoției noastre este relația noastră cu Dumnezeu**. Deci, a fi preoți ai Domnului înseamnă a ne alipi de Domnul și a subordona acestui mandat al preoției tot ceea ce Domnul ne dă. Aceasta nu presupune nici decum un ascetism care neagă darurile bune și desăvârșite, coborâte de sus, de la Tatăl luminilor. Dimpotrivă! Domnul a căutat poporului Său de preoți „o țară în care curge lapte și miere: cea mai frumoasă dintre toate țările” (Ezec. 20:6). *A ne lua în serios preoția înseamnă a ne bucura de fiecare dar al lui Dumnezeu și a-l considera cu cea mai mare atenție ca pe un posibil vehicul al preoției noastre.*

Legătura cu cărțile precedente se poate face nu numai plecând de la prezența centrală a Domnului în mijlocul lui Israel și de la implicațiile acestui fapt, ci și luând în considerare temele majore din fiecare carte și modul în care cărțile se leagă tematic între ele.

În *Genesa* putem distinge trei teme mari: Creația, Căderea și Răscumpărarea. Cartea *Exod* începe cu Răscumpărarea, la care se adaugă Legea și Cortul Întâlnirii. Cartea se termină cu coborârea lui Dumnezeu în „icoana închipuitoare” a Locașului Său ceresc, adică în Cortul Întâlnirii. *Închinarea noastră înaintea lui Dumnezeu sau trăirea noastră în prezența lui Dumnezeu este sărbătoarea la care Dumnezeu ne-a chemat.* Sărbătoarea aceasta era ilustrată în Cortul Întâlnirii, prin pâinile pentru punerea înainte, care se odihneau în lumina Feței Domnului. Dar după cele descoperite în cartea *Levitic*, venirea în prezența Domnului reclama jertfe și curățiri mediate de marele preot. Nimeni nu se poate bucura cu adevărat de sărbătoare dacă n-a fost mai întâi curățit.

Astfel, cele trei cărți –*Genesa, Exod și Levitic*– se leagă între ele, fiecare ducând mai departe relația cu Dumnezeu din punctul unde ea a fost lăsată de cartea precedentă (vezi schema de mai jos).

Așadar, istoria biblică începe cu actul Creației. Omul, coroana Creației lui Dumnezeu, poartă chipul lui Dumnezeu. Omul a fost creat pentru SĂRBĂTOARE, iar sărbătoarea înseamnă să poți fi liber, bucuros și fără teamă în prezența lui Dumnezeu, să stai de vorbă cu El în răcoarea zilei, în grădină. Sărbătoarea înseamnă intrare slobodă în Locul preasfânt, intrare slobodă la Tatăl. Sărbătoarea înseamnă conlucrare cu Dumnezeu în împlinirea planurilor Lui. Căderea din *Genesa* trebuie înțeleasă în lumina sărbătorii definite astfel. În urma căderii, plin de frică și împovărat de rușinea goliciunii și de vinovăția lui, omul a trebuit să se ascundă de Dumnezeu. Tot în lumina sărbătorii trebuie să definim și Răscumpărarea. Răscumpărarea era posibilă doar prin zdrobirea capului Șarpelui, prin frângerea acelei puteri care ne-a gârbovit ca să nu mai putem să ridicăm capul în prezența lui Dumnezeu, care ne-a furat Împărăția și ne-a smuls coroana de pe cap, terfelind-o în noroi și transformându-ne în robi ai Celui Rău. Răscumpărarea este făcută de mâna tare a lui Dumnezeu. Trecuți pe sub sângele ispășitor al mielului pascal, copiii lui Israel sunt aduși în prezența lui Dumnezeu, la Muntele Lui cel sfânt, unde Domnul le pune din nou coroana pe cap, transformându-i

într-o împărăție de preoți. Dar, pentru ca preoția să fie posibilă, Domnul le-a dat Legea și Cortul, redându-le astfel verticalitatea și bucuria părtășiei cu Dumnezeu sau bucuria sărbătorii pierdute în Eden. Cortul Întâlnirii definea termenii în care sărbătoarea părtășiei cu Dumnezeu era posibilă. Cel care venea să se bucure de Domnul trebuia să treacă pe la altar, apoi trebuia să se oprească în fața ligheanului de aramă. Sărbătoarea nu era posibilă fără jertfă și fără curățire. Alături de jertfe și de curățiri, sărbătorile erau o ocazie de refocalizare și testare a preoției israelitului, pentru că toate împreună – jertfele, curățirile și sărbătorile – reclamau o reîntoarcere la Dumnezeu, o rededicare Celui ce a făcut posibilă răscumpărarea, o reafirmare a locului central pe care Domnul îl ocupa în viața de zi cu zi a israelitului. Această funcție a sărbătorii este evidentă în primele zece capitole ale cărții *Numeri*. Sărbătoarea de la Sinai a început cu numărătoarea poporului, a continuat cu organizarea întregii tabere în jurul Domnului și s-a terminat cu rededicarea fiecărui israelit lui Dumnezeu, prin sărbătorirea Paștelui și prin încolonarea lui de bună voie în urma chivotului.

Dar omul n-a fost creat ca să sărbătorească numai o zi din șase. Acea zi specială de Sabat avea menirea să-l învețe pe om să se rededice lui Dumnezeu pentru a putea continua sărbătoarea și în zilele săptămânii. Același principiu ar fi trebuit să guverneze și viața israelitului. Sărbătoarea nu putea fi redusă la cele douăzeci de zile de organizare a taberei în jurul Domnului și de celebrare a prezenței Domnului în mijlocul ei. Ea ar fi trebuit să continue și pe drum, nu numai la Sinai; și în lipsuri, nu numai în îndestulare, pentru că, în esența ei, sărbătoarea este legată de prezența Domnului, nu de darurile Domnului. **A fi preot înseamnă a ști că moștenirea îți este Domnul Însuși, nu ceea ce El îți poate da; a ști că ocazia sărbătorii este însăși prezența Lui.**

Istoria generației despre care este vorba în *Numeri* începe în Exod, cu eliberarea din Robia egipteană prin mâna tare a lui Dumnezeu. Din păcate, răscumpărarea care i-a adus în prezența lui Dumnezeu este transformată în dezastrul păcatului cu voia, în urma șirului de răzvrătiri cărora le-a pus capăt cea de la Cades-Barnea. Privind la istoria generației din *Numeri*, și vorbind în numele lor, am putea afirma astfel mesajul cărții: *Deși am fost numărați în poporul de preoți ai lui Dumnezeu, putem totuși să ne călcăm în picioare relația cu Dumnezeu și preoția, atunci când ne alipim de darurile Domnului, nu de Domnul darurilor.*

Ziua 1 Citește Numeri 1-10 — Sărbătoarea în jurul prezenței Domnului

Răul nu are statut ontologic, adică nu există în sine. Răul este un bine pervertit. Dezastrul este stricarea sărbătorii. Iar sărbătoarea trebuie înțeleasă în lumina conținutului primelor zece capitole

1. Ce conțin primele zece capitole din carte?
2. Cum ai putea răspunde la întrebarea „În ce constă sărbătoarea?” prin prisma conținutului acestor capitole?
3. În aceste capitole, vei găsi de multe ori repetată expresia: „au făcut tot ce a zis Domnul”, „au făcut totul după porunca Domnului”. Să fie aceasta parte din esența Sărbătorii?
4. Ce te-a impresionat în aceste capitole?>

Ziua 2 Citește Numeri 11-14 – În ce constă dezastrul?

5. Ce se întâmplă imediat după pornirea de la Sinai?
6. Enumeră răzvrătirile poporului din aceste capitole. Care este cauza lor imediată?
7. De ce a îngăduit Dumnezeu ca ei să rămână fără apă, fără carne, fără...? Ce a urmărit Dumnezeu prin încercările prin care i-a trecut?
8. Apogeul răzvrătirilor este atins la întoarcerea celor douăsprezece iscoade. Ce s-a întâmplat atunci? Cum descrie Dumnezeu tragedia de la Cades-Barnea?

Ziua 3 **Citește Numeri 15-25 – Păcatul cu voia**

9. Despre ce este vorba în fiecare dintre aceste capitole?
10. Cum este definit păcatul cu voia în Numeri 15:30-31? Care sunt implicațiile lui în lumina faptului că în Levitic 4 și 5, Dumnezeu a prevăzut jertfe doar pentru păcatul fără voie?
11. Citește 1 Ioan 5:17. Cum ai defini păcatul cu voia în lumina acestui verset?
12. Care sunt răzvrătirile din Numeri 15-25 și ce lumină aruncă ele asupra verdictului pe care îl dă Dumnezeu în capitolul 14

Ziua 4 **Citește Numeri 26-36**

13. Despre ce este vorba în aceste capitole?
14. Noua șansă este acordată noii generații. Din ce anume poți dovedi lucrul acesta?

Ziua 5 **Ce relevanță are cartea Numeri pentru noi?**

15. Citește 1 Corinteni 10:1-12 și Evrei 3 și 4. Faptul că Duhul lui Dumnezeu a considerat important să așeze experiența celor din pustie ca piatră de aducere aminte pentru Biserica lui ce îți spune despre relevanța cărții Numeri pentru noi astăzi?

Provocare

Deși am fost numărați în poporul de preoți ai lui Dumnezeu, putem totuși să ne călcăm în picioare relația cu Dumnezeu și preoția, atunci când ne alipim de darurile Domnului, nu de Domnul darurilor.

Ce rezonanță are în viața ta această afirmație?

Cuvinte pentru suflet – Eu? Niciodată!

Dacă ar fi să alegem o culoare care să reprezinte cartea *Numeri*, poate mulți am opta pentru negru. În cel mai bun caz, un gri, iar și acesta să fie închis. Iar dacă ar fi să alegem un sentiment care descrie cel mai bine ce simțim când citim această carte, poate cel mai potrivit ar fi *mânie amestecată cu frustrare și ciudă*. Cum au putut acești oameni, care aproape că *l-au văzut pe Dumnezeu cu ochii lor și au putut pune mâna pe el* să ajungă să-i întoarcă spatele?? Ce le-o fi trecut prin cap!!!?? Erau așa de aproape de țara promisă și... s-au înecat la mal. Iar poate imediat următoarea reacție a noastră ar fi: „eu niciodată nu am să fac așa ceva!!” Oare...

Domnul a zis: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi." "Doamne", I-a zis Petru, "*cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte.*" Și Isus i-a zis: "Petre, îți spun că nu va cânta astăzi cocoșul, până te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști." (Luca 22:31-34)

Așadar, haideți să nu citim această carte cu o atitudine de superioritate ci știind că:

Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. (1 Cor. 10:11-13)